

a. 799 pendet et prophetae; in quo totius gratiae summa consistit. Novum: quia foras mittit
exeunte.
 1. Ioh. 4, 18. timorem. Quia quod grave fuit per timorem, leve erit per amorem, testante caritatis
 Matth. 11, 30. fonte: 'Iugum meum suave est, et onus meum leve est'. Ex huius favo totius cartulae
 tuae resplenduit series. Credas velim, pater dulcissime, quod non tanta suavitate
 fratrum vel sororum litterulas legere potui ultramarinas¹, quanta tuae dilectionis
 transalpinas: nec tale post eos tedium fatigat cor meum, quale post tuae faciei visionem
 Sap. 8, 1. amabilem. Sed patienter ferendum est quicquid iubet sapientia divina, quae omnia
 disponit suaviter et in cordibus famulorum diffundit suorum per sancti Spiritus gra-
 tiam dulcissime caritatis dona, quae inter adversa fortis, et inter prospera humilis
 esse congaudet: in utrisque in eo potens, qui omnia potest: secunda de se, sollicita
 de suis. De qua plura tuae reverentiae scribere supervacuum duxi, quia te totum
 in ea esse multis probamentis agnosco. In qua viriliter vincere adversarios habes,
 et fortiter pugnare contra inimicos ecclesiae Christi, ut corona laudis in die domini
 nostri Iesu Christi te tuosque consequatur.

Quaedam apollogitica verba tuis inserta legebam litteris, aestimans me irasci
 pro quodam fratre, quod omnino non feci: vel ab alio quodam audire, quod scripsi,
 quod nullatenus verum fuit. Sed ut rei tibi veritatem ostendam, occasio huius cogi-
 tationis mihi fuit ex eo, quod alterum abstraxisti a me, qui profectum facere potuit.
 Salva certissime caritate aperui suspicionem meam, nihil sinistrum aestimans tuam
 de meis litteris benivolentiam suspicari, quasi alter propter meam non proficeret
 negligentiam²; dum verissime eum meum esse putarem, si tuus esse voluisset, cavens
 illud Senice sapientis elogium³: 'Meum et tuum mundum destruxit'^a. Nihil non fami-
 liare in quoquam tuorum sentias apud me; nihil alienum ex meis sciens apud te.
 Matth. 19, 7. Quia quod Deus coniunxit, homo non separet; nec locis dividatur, quod mentibus
 coniungitur. Ubi una est caritas, ibi diversa non est voluntas.

Quod vero tua bona pro multorum salute providentia suadendum mihi censuit
 dulcissimo meo David de missorum electione, qui discurrere iubentur iustitias facien-
 das, scias certissime et hoc me saepius fecisse, et suis quoque suadere consiliariis.
 Sed pro dolor! rari inveniuntur, quorum ingrata^b in Dei timore^c mens omnem respuat
 cupiditatem, et via regia inter personas divitum et pauperum^d miseras pergere velit,
 Eccli. 20, 31. Salomone adtestante: 'Munera excecant corda prudentum, et subvertunt verba iustorum'⁴.
 Exod. 23, 8. Si tamen iusti sunt, quorum verba scelerata cupiditas subvertere poterit: vel prudentes
 1. Tim. 6, 10. recte dici possunt, quorum corda muneribus excecantur⁵. 'Radix', ut apostolus ait,
 'omnium malorum est cupiditas', quam qui sequitur, nullo modo viam iustitiae in-
 cedere valet.

Ego vero tardissime vulnera mea agnoscens, circa limina beati Martini patris
 nostri et protectoris vestri discurrens, vestrum nomen inter carissimas cotidie ingeminans
 personas; nec solum veteris vitae multis debilitatus cicatricibus, sed per singula mo-
 menta peiores prioribus ulcerum addens dolores. Quapropter obnixius deprecor fami-
 liarem vestrae dilectionis caritatem, ut mihi, licet indigno, assiduis sanctitatis vestrae
 precibus apud clementissimum salvatorem perpetuae sanitatis medicinam deposcere
 studeas, et quoscumque deo Christo fideles invenies famulos, tuaeque reverentiae sacrae
 dilectionis vinculo coniunctis me commendare curam habeas; et maxime domino meo

^a) destruxit S 1. ^b) firmata emendat Frobenius. ^c) timere S 1. ^d) et pauperumque S 1.

1) i. e. in Anglia degentium. 2) Hildegarius? cf. infra epp. 193. 194, supra p. 162 n. 2; 253 n. 1; 45
 257 n. 1. 3) Pseudo-Senecae. Cf. supra p. 291 n. 9. 4) Hunc locum saepius laudat, cf. infra
 epp. 188. 254. 5) Haec Alcvini monita non sine fructu fuisse docent annal. Lauresham. 802 (SS. I, 38):
 noluit (sc. Carolus) de infra palatio pauperiores vassos suos transmittere ad iustitias faciendum propter
 munera, sed elegit in regno suo archiepiscopos et reliquos episcopos et abbates cum ducibus et comi-
 tibus, qui iam opus non abebant super innocentes munera accipere.